

MADRIDSKI ARANŽMAN

O MEĐUNARODNOM REGISTROVA- NU ŽIGOVA (Madrid, 14. april 1891)

REVIDIRAN U BRISELU 14. DECEMBRA
1900. GODINE, U VAŠINGTONU 2. JUNA
1911. GODINE, U HAGU 6. NOVEMBRA
1925. GODINE, U LONDONU 2. JUNA
1934. GODINE, U NICI 15. JUNA 1957.
GODINE I U ŠTOKHOLMU 14. JULIA
1967. GODINE

Član 1.

1. Zemlje na koje se primjenjuje ovaj aranžman obrazuju Posebnu uniju za međunarodno registrovanje žigova.
2. Pripadnici svake zemlje ugovornice mogu obezbijediti u svim ostalim zemljama ugovornicama ovog aranžmana zaštitu svojih žigova koji se primenjuju na proizvode ili usluge, registrovane u zemlji porijekla, putem registrovanja pomenutih žigova kod Međunarodnog biroa za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Međunarodni biro) iz Konvencije o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Organizacija), koja će se izvršiti posredstvom administracije zemlje porijekla.
3. Smatraće se kao zemlja porijekla ona zemlja Posebne unije u kojoj prijavilac ima ozbiljno i stvarno industrijsko ili trgovinsko preduzeće; ako nema takvog preduzeća u nekoj zemlji Posebne unije, zemlja Posebne unije u kojoj on ima svoje boravište; ako nema boravište u Posebnoj uniji, zemlja njegovog državljanstva ako je državljanin neke zemlje Posebne unije.

Član 2.

Sa pripadnicima zemalja ugovornica izjednačuju se pripadnici zemalja koje nisu pristupile ovom aranžmanu, a koji na teritoriji Posebne unije obrazovane ovim aranžmanom ispunjavaju uslove utvrđene članom 3. Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 3.

1. Svaka prijava za međunarodno registrovanje mora se podnijeti na obrascu propisanim pravilnikom za izvršenje; administracija zemlje porijekla žiga ovjeravaće da navodi u ovoj prijavi odgovaraju navodima nacionalnog registra i naznačiće dатume i brojeve prijava i registrovanja u zemlji porijekla, kao i datum prijave za međunarodno registrovanje.
2. Prijavilac je dužan da navede proizvode ili usluge za koje traži zaštitu žiga, kao i, ako je moguće, odgovarajući klasu ili klase po klasifikaciji ustanovljenoj Ničanskim aranžmanom o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registrovanja žigova. Ako prijavilac ovo ne učini, Međunarodni biro razvrstaće proizvode ili usluge u odgovarajuće klase ove klasifikacije. Međunarodni biro, zajedno sa nacionalnom administracijom, provjeriće razvrstavanje koje navede prijavilac. U slučaju neslaganja između nacionalne administracije i Međunarodnog biroa, odlučujuće je mišljenje Međunarodnog biroa.
3. Ako prijavilac traži boju kao karakterističan elemenat svoga žiga, on će morati:
 - da to izjavi i da svojoj prijavi doda napomenu, naznačujući boju ili sastav boja koje traži;

Član 3bis

2. da priloži prijavi primjerke u boji pomenutog žiga, koji će biti priloženi saopštenjima Međunarodnog biroa. Broj tih primjeraka biće određen pravilnikom za izvršenje.
3. Međunarodni biro odmah će registrirati žigove prijavljene saobrazno propisima člana 1. Registrovanje će nositi datum prijave za međunarodno registrovanje u zemlji porijekla, ukoliko je Međunarodni biro primio prijavu u roku od dva meseca računajući od tog datuma. Ako prijavu nije primio u tom roku. Međunarodni biro će je upisati onog dana kada ju je primio. Međunarodni biro će bez odlaganja saopštiti to registrovanje zainteresovanim administracijama. Registrovani žigovi biće objavljivani u jednom periodičnom listu, koji će, na osnovu podataka iz prijave za registrovanje, izdavati Međunarodni biro. Što se tiče žigova koji sadrže neki figurativni element ili naročito grafičko rješenje, pravilnikom za izvršenje propisaće se da li je prijavilac dužan da priloži kliše.
4. Radi potrebnog objavljivanja registrovanih žigova u zemljama ugovornicama, svaka administracija dobiće od Međunarodnog biroa izvjestan broj besplatnih primjeraka i izvjestan broj po sniženoj cijeni gore pomenute publikacije, srazmjerne broju, jedinica po odredbama člana 16. stav 4. pod a) Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine, a pod uslovima utvrđenim pravilnikom za izvršenje. U svim zemljama ugovornicama ovo objavljivanje će se smatrati sasvim dovoljnim, i nikakvo drugo neće se moći tražiti od prijavioca.

Član 4.

1. Na osnovu tako obavljenog registrovanja kod Međunarodnog bi-

roa, shodno odredbama člana 3. i 3ter, zaštita žiga u svakoj zainteresovanoj zemlji ugovornici biće ista kao da je žig bio u toj zemlji neposredno registrovan. Razvrstavanje proizvoda ili usluga predviđeno članom 3. ne vezuje zemlje ugovornice pri ocjenjivanju obima zaštite žiga.

2. Svaki žig koji je bio predmet međunarodnog registrovanja uživače pravo prvenstva, ustanovljeno članom 4. Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine, te nije potrebno ispuniti formalnosti predviđene u odjeljku D tog člana.

Član 4bis

1. Kad je jedan žig već registrovan u jednoj ili više zemalja ugovornica, a kasnije ponovo registrovan kod Međunarodnog biroa na ime istog nosioca prava iii njegovog prijemnika prava, smatraće se da međunarodno registrovanje zamjenjuje ranija nacionalna registrovanja, bez štete po prava stečena ovim registrovanjima.
2. Nacionalna administracija dužna je da na zahtjev zabilježi u svojim registrima međunarodno registrovanje.

Član 5.

1. 1) U zemljama u kojima njihovo zakonodavstvo to dopušta, administracije kojima Međunarodni biro bude saopštilo registrovanje jednog žiga ili zahtjev za teritorijalnim protezanjem zaštite podnijet shodno članu 3ter, imaće mogućnost da izjave da zaštita ne može biti odobrena tom žigu na njihovoj teritoriji. Takvo odbijanje moći će se učiniti samo pod uslovima koji

bi se primijenili, shodno Pariškoj konvenciji za zaštitu industrijske svojine, i pri registrovanju jednog domaćeg žiga. Međutim, zaštita se neće moći odbiti, čak ni djelimično, samo iz razloga što bi nacionalno zakonodavstvo odobravalo registrovanje jedino za ograničeni broj klasa ili za ograničeni broj proizvoda i usluga.

2. Administracije, koje hoće da se koriste tim pravom, treba da dostave svoja odbijanja, navodeći razloge Međunarodnom birou u roku predviđenom u njihovom nacionalnom zakonu, a najkasnije prije isteka godine dana, računajući od međunarodnog registrovanja, odnosno od zahtjeva za teritorijalnim protezanjem podnijetim po članu 3ter.
3. Međunarodni biro dostaviće bez odlaganja po jedan primjerak na ovaj način dostavljenog odbijanja administraciji zemlje porijekla i nosiocu prava na žig ili njegovom zastupniku, ako ga je pomenula administracija označila Birou. Zainteresovani će imati ista žalbena sredstva kao da je prijavu za zaštitu žiga on sam podnio neposredno u zemlji u kojoj je zaštita odbijena.
4. Razloge odbijanja Međunarodni biro mora saopštiti zainteresovanim koji to budu od njega tražili.
5. Administracije koje, povodom registrovanja nekog žiga *ili* zahtjeva za teritorijalnim protezanjem zaštite, u gore pomenutom najdužem roku od godine dana, ne budu dostavile Međunarodnom birou nikavu odluku o privremenom ili konačnom odbijanju, gube pravo na mogućnost predviđenu stavom I. ovog člana u odnosu na žig u pitanju.

- Odluku o poništenju međunarodnog žiga nadležne vlasti ne mogu donijeti, a da se nosiocu prava na žig ne omogući da blagovremeno brani svoja prava. Poništaj će se saopštiti Međunarodnom birou.

Član 5bis

Dokazna sredstva o zakonitoj upotrebi izvjesnih elemenata koje sadrže žigovi kao što su: grbovi, štitovi, portreti, počasni znaci, titule, trgovачka imena ili imena lica sem imena prijavioca, ili drugi slični natpisi, a koja bi se mogla tražiti od strane administracija zemalja ugovornica oslobođena su, osim potvrde administracije zemlje porijekla, od svake legalizacije, kao i od svake druge potvrde.

Član 5ter

- Međunarodni biro izdaće svakome ko bude tražio, uz naplatu takse utvrđene pravilnikom za izvršenje, prepis podataka upisanih u registru koji se odnose na određeni žig.
- Međunarodni biro će moći isto tako uz naplatu, vršiti istraživanja prvenstva međunarodnih žigova.
- Izvodi iz međunarodnog registra, traženi radi podnošenja u nekoj od zemalja ugovornica, oslobođeni su svake legalizacije.

Član 6.

- Registrovanje nekog žiga kod Međunarodnog biroa vrši se za dvadeset godina, sa mogućnošću obnavljanja pod uslovima utvrđenim u članu 7.
- Po isteku roka od pet godina, računajući od dana međunarodnog registrovanja, ovo registrovanje

postaje nezavisno od žiga prethodno registrovanog u zemlji porijekla, pod rezervom koju sadrže sljedeće odredbe.

- Na zaštitu koja proističe iz međunarodnog registrovanja, bilo da je ili nije bilo prijenosa, neće se više moći pozivati u celini ili djelimično, ako u roku od pet godina od dana međunarodnog registrovanja nacionalni žig, prethodno registrovan u zemlji porijekla u smislu člana 1, ne bi više u cijelini ili djelimično uživao zakonsku zaštitu u toj zemlji. Isto će biti i u slučaju kada je ova zakonska zaštita prestala kasnije zbog tužbe podignute prije isteka roka od pet godina.
- U slučaju dobrovoljnog brisanja ili brisanja po službenoj dužnosti, administracija zemlje porijekla za tražiće brisanje žiga od Međunarodnog biroa, koji će ovo i učiniti. U slučaju spora, navedena administracija dostaviće Međunarodnom birou, po službenoj dužnosti ili na traženje tužioca, prepis tužbe ili svakog drugog akta kojim se pokreće spor, kao i konačne presude. Biro će o tome staviti zabilješku u međunarodni registar.

Član 7.

- Registrovanje će se uvijek moći obnoviti za rok od dvadeset godina, računajući od isteka prethodnog roka, i to prostom uplatom osnovne takse, odnosno dopunske takse i dodataka taksama predviđenih članom 8. stav 2.
- Pri obnavljanju se neće moći da vrše nikakve izmjene u odnosu na posljednje stanje prethodnog registrovanja.

3. Prilikom prvog obnavljanja, saobrazno odredbama Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, ili ovog akta, moraju se navesti klase po međunarodnoj klasifikaciji na koje se registrovanje odnosi.
4. Šest meseci prije isteka roka zaštite, Međunarodni biro će, putem službene opomene, podsjetiti nosioca prava na žig i njegovog zastupnika na tačan datum isteka ovog roka.
5. Uz naplatu povišene takse utvrđene pravilnikom za izvršenje, odbriće se naknadni rok od šest meseci za obnavljanje međunarodnog registrovanja.

Član 8.

1. Administracija zemlje porijekla može utvrditi po svome nahođenju i naplaćivati u svoju korist nacionalnu taksu koju će tražiti od nosioca prava na žig za koji se traži međunarodno registrovanje ili obnavljanje.
2. Registrovanje nekog žiga kod Međunarodnog biroa uslovljeno je prethodnom uplatom međunarodne takse, koja će obuhvatiti:
 - a. osnovnu taksu;
 - b. dopunska taksa za svaku klasu preko tri klase međunarodne klasifikacije u koju se svrstavaju proizvodi ili usluge na koje se primjenjuje žig;
 - c. dodatak taksi u slučaju svakog zahtjeva za protezanje zaštite u smislu člana 3ter.
- 3) Međutim, u slučaju da je broj klasa proizvoda ili usluga utvrdio ili osporio Međunarodni biro, dopunska taksa

iz stava 2. pod b) moći će se uplatiti u roku utvrđenom pravilnikom za izvršenje, bez uticaja na datum registrovanja. Ako poistekunavedenog rokodopunska taksa ne bi bila plaćena, odnosno ako prijavilac upotrebnoj mjerine biograničiospisak proizvoda ili usluga, smatraće se da je prijava za međunarodno registrovanje napuštena.

- A) Godišnju sumu raznih prihoda od međunarodnog registrovanja, izuzev onih predviđenih pod b) i c) stava 2, Međunarodni biro raspodjeliće na jednake djelove među zemlje članice ovog akta pošto odbije zajedničke troškove i te-rete izazvane izvršenjem pomenutog akta. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratificovala ili mu nije pristupila, ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodjelu viška prihoda izračunatog na osnovu ranijeg akta koji se na nju primjenjuje.
5. Iznosi koji potiču od dopunskih taksa predviđenih u stavu 2. pod b), po isteku svake godine razdjeliće se na zemlje članice ovog akta ili Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, srazmjerno broju žigova za koje je zaštita tražena u svakoj od njih u toku protekle godine, a ukoliko se tiče zemalja koje obavljaju prethodno ispitivanje, dobijeni broj ispraviće se za jedan koeficijent koji će se odrediti pravilnikom za izvršenje. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratificovala ili mu nije pristupila ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodjelu iznosa izračunatih na osnovu Ničanskog akta.
6. Iznosi koji potiču od dodataka taksa predviđenih u stavu 2. pod c), razdjeliće se na zemlje koje su se koristile mogućnošću predviđe-

nom u članu 3bis prema odredbama stava 5. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratifikovala ili mu nije pristupila, ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodjelu iznosa izračunatih na osnovu Ničanskog akta.

Član 8bis

Nosilac prava međunarodno registrovanog žiga može se uvek odreći zaštite u jednoj ili više zemalja ugovornica, putem izjave predate administraciji svoje zemlje, radi dostavljanja Međunarodnom birou, koji će je saopštiti zemljama kojih se to odricanje tiče. Ova izjava ne podleže nikakvoj taksi.

Član 9.

1. Isto tako, administracija zemlje nosioca prava dostaviće Međunarodnom birou poništavanja, brisanja, odricanja, prenose i druge promjene koje se odnose na upis zaštićenog žiga u nacionalnom registru, ako se te promjene tiču i međunarodnog registrovanja.
2. Međunarodni biro upisaće ove promjene u međunarodni registar, dostaviti ih administracijama zemalja ugovornica i objaviti ih u svom listu.
3. Isto tako će se postupiti kad nosilac prava međunarodno registrovanog žiga bude tražio da se ograniči spisak proizvoda ili usluga na koji se primjenjuje ovo registrovanje.
4. Ovi radovi mogu se usloviti uplatom naročite takse, koja će se propisati pravilnikom za izvršenje.
5. Kasnije dodavanje na spisku nekog

novog proizvoda ili usluge moći će se obezbijediti samo podnošenjem nove prijave saobrazno odredbama člana 3.

6. Zamjena jednog proizvoda ili usluga drugim smatra se dodavanjem.

Član 9bis

1. Kad jedan žig, zaveden u međunarodni registar, bude prenijet na lice nastanjeno u drugoj zemlji ugovornici, a ne u zemlji nosioca prava međunarodno registrovanog žiga, ovaj prijenos biće saopšten Međunarodnom birou od strane administracije ove posljednje zemlje. Međunarodni biro upisaće prijenos, saopštiti ga drugim administracijama i objaviti u svom listu. Ako je prijenos izvršen prije isteka roka od pet godina, računajući od međunarodnog registrovanja, Međunarodni biro zatražiće pristanak administracije zemlje novog nosioca prava i objaviće, ako je to mogućno, datum i broj registrovanja žiga u zemlji novog nosioca prava.
2. Neće biti upisan nikakav prijenos žiga unijetog u međunarodni registar, a izvršen u korist lica koje nije ovlašteno da prijavi međunarodni žig.
3. Kad neki prijenos nije mogao biti upisan u međunarodni registar, bilo uslijed toga što zemlja novog nosioca prava odbija da da pristanak, bilo što je izvršen u korist lica koje nije ovlašteno da zatraži međunarodno registrovanje, administracija zemlje ranijeg nosioca prava imaće pravo da traži od Međunarodnog biroa da on briše žig iz svog registra.

Član 9ter

1. Ako se Međunarodnom birou saopšti prijenos međunarodnog žiga samo za jedan dio registrovanih proizvoda ili usluga, on će to upisati u svoj registar. Svaka zemlja ugovornica imaće mogućnost da ne uvaži takav prijenos, ako su proizvodi ili usluge obuhvaćeni u tako prenijetom djelu slični onima za koje žig ostaje i dalje registrovan u korist prenosioca.
2. Međunarodni biro upisaće također prijenose međunarodnog žiga samo za jednu ili više zemalja ugovornica.
3. Ako, u prethodnim slučajevima, nastane promjena zemlje nosioca prava, administracija kojoj pripada novi nosilac prava mora dati svoj pristanak koji se traži shodno članu 9bis, ukoliko je međunarodni žig bio prenijet prije isteka roka od pet godina, računajući od međunarodnog registrovanja.
4. Odredbe prethodnih stavova primjenjuće se samo pod rezervom člana 6^{quater} Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 9^{quater}

- 1) Akosevišezemalja Posebne unije slože da sprovedu unifikaciju svojih nacionalnih zakona o žigovima, moći će saopštiti Vladi Švajcarske Konfederacije:
 - a. da će nacionalne administracije svake od njih biti zamjenjene jednom zajedničkom administracijom, kao i
 - b. da će se u pogledu primjene, u cjelini ili delimično, odreda-

ba koje prethode ovom članu, skup njihovih odnosnih teritorija smatrati kao jedna zemlja.

- 2) Ovo saopštenje stupaće na snagu tek poslije šest meseci od dana kada generalni direktor o tome izvesti ostale zemlje ugovornice.

Član 10.

- 1) a) Posebna unija ima Skupštinu obrazovanu od zemalja koje su ovaj akt ratifikovale ili su mu pristupile.
 - c. Vladu svake zemlje predstavlja jedan izaslanik, kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.
 - d. Troškove svakog izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala, izuzev troškova puta i naknade boravka za jednog izaslanika svake zemlje članice, koji padaju na teret Posebne unije.
- 2) a) Skupština:
 - i) pretresa sva pitanja koja se tiču održavanja i razvoja Posebne unije i primjene ovog aranžmana;
 - ii) daje Međunarodnom birou uputstva za pripremanje konferencija za reviziju, vodeći brižljivo računa o primjedbama zemalja Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile;
 - iii) mijenja Pravilnik za izvršenje i utvrđuje iznose taksa navedenih u članu 8. stav 2, kao i drugih taksa koje se odnose na međunarodno registriranje;
 - iv) ispituje i odobrava izvještaje i djelatnosti generalnog direktora koji se odnose na Posebnu uniju i daje

- mu sva korisna uputstva po pitanjima iz nadležnosti Posebne unije:
- v) donosi program, usvaja trogodišnji budžet Posebne unije i odobrava njene završne račune;
 - vi) usvaja finansijski pravilnik Posebne unije;
 - vii) obrazuje odbore stručnjaka i radne grupe koje smatra korisnim za ostvarivanje svrhe Posebne unije;
 - viii) odlučuje koje zemlje nisu članice Posebne unije i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije mogu prisustvovati njenim sastancima u svojstvu posmatrača;
 - ix) usvaja izmjene čl. 10. do 13;
 - x) preduzima sve drugo što je pogodno za postizanje zadataka Posebne unije;
 - xi) obavlja sve druge poslove koji povištuju iz ovog aranžmana.
2. b) Po pitanjima za koja su zainteresovane podjednako i druge unije kojima upravlja Organizacija, Skupština odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacionog odbora Organizacije.
2. a) Svaka zemlja članica Skupštine raspolaže jednim glasom.
- b) Kvorum sačinjava polovina zemalja članica Skupštine.
- I pored odredaba podstava b), ako, u toku nekog zasedanja, broj predstavljenih zemalja bude manji od polovine ali jednak ili veći od trećine zemalja članica Skupštine, ova može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, izuzev onih koje se tiču njenog postupka, postaće izvršne tek kada se ispune niže navedeni uslovi. Međunarodni biro saopštavače ove odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile predstavljene, pozivajući ih da se pismeno izjasne, u roku od tri mjeseca od dana ovog saopštenja, da li daju svoj glas ili se uzdržavaju. Ako po isteku ovog roka broj zemalja koje su na taj način dale svoj glas ili su se uzdržale bude najmanje jednak broju zemalja koje su nedostajale da bi se postigao kvorum u toku sastanka, ove odluke postaće izvršne pod uslovom daje istovremeno potvrđena potrebna većina.
- c) Izuzev u slučajevima iz člana 13. stav 2, Skupština donosi odluke većinom od dvije trećine datih glasova.
 - e) Uzdržavanje se ne smatra kao glas.
 - f) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.
 - g) Zemlje Posebne unije koje nisu članice Skupštine prisustvuju njenim sastancima u svojstvu posmatrača.
- 4) a) Skupština se sastaje na redovno zasjedanje jednom u tri godine na poziv generalnog direktora i, osim u izuzetnim slučajevima, u isto vreme i na istom mestu kao Generalna skupština Organizacije.
- b) Skupština se sastaje na vanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, a na zahtjev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.
 - c) Generalni direktor priprema dnevni red svakog zasjedanja.
- 5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 11.

- 1) a) Poslove koji se odnose na međunarodno registrovanje, kao i ostale upravne poslove Posebne unije, obavlja Međunarodni biro.
b) Međunarodni biro naročito priprema sastanke i obavlja poslove sekretarijata Skupštine i odbora stručnjaka i radnih grupa koje bi ona mogla obrazovati.
c) Generalni direktor je najviši funkcioner Posebne unije i predstavlja je.
 2. Generalni direktor i sva lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Skupštine i svakog odbora stručnjaka ili radne grupe koje ona može obrazovati. Generalni direktor ili jedno lice koje on odredi po službenoj dužnosti je sekretar ovih organa.
 3. a) Prema uputstvima Skupštine Međunarodni biro priprema konferencije za reviziju odredaba Aranžmana osim čl. 10. do 13.
b) O pripremanju konferencija za reviziju Međunarodni biro može se savjetovati sa međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama.
c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, u raspovratljanjima na ovim konferencijama.
 - 4) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu povjerene.
- doprinos budžetu zajedničkih izdataka unija, kao i, u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje budžetu Konferencije Organizacije.
- c) Kao zajednički izdaci unija smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Posebnoj uniji, već također jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Posebne unije u ovim zajedničkim izdacima srazmerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.
 - 2) Prilikom donošenja Budžeta Posebne unije vodi se računa o potrebama saradnje sa budžetima drugih unija kojima upravlja Organizacija.
 - 3) Budžet Posebne unije finansira se iz sljedećih izvora:
 - i) osnovnih i drugih taksa u vezi sa međunarodnim registrovanjem i taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije;
 - ii) prihoda od prodaje izdanja Međunarodnog biroa koja se odnose na Posebnu uniju i prava koja potiču od ovih izdanja;
 - iii) poklona, zaveštanja i subvencija;
 - iv) zakupnina, kamata i raznih drugih prihoda.
 - 4) a) Iznos taksa navedenih u članu 8. stav 2. i drugih taksa u vezi sa međunarodnim registrovanjem utvrđuje Skupština na prijedlog generalnog direktora.
b) Ovaj iznos utvrđuje se lako da prihodi Posebne unije koji potiču od taksa, osim dopunskih taksa i dodataka taksi iz člana 8. stav 2. pod b) i c), kao i drugih izvora omogućuju da se bar pokriju izdaci

Član 12.

- 1) a) Posebna unija ima svoj budžet.
b) Budžet Posebne unije obuhvata sopstvene prihode i izdatke Posebne unije, njen

Međunarodnog biroa za Posebnu uniju.

c) Ukoliko budžet ne bi bio usvojen pre početka nove budžetske godine, produžiće se budžet prethodne godine na načine predviđene u finansijskom pravilniku.

5. Sa izuzetkom odredaba iz stava 4. pod a), visinu taksa i iznose koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije, određuje generalni direktor, koji o tome podnosi izveštaj Skupštini.
6. a) Posebna unija raspolaže obrtnim fondom koji se obrazuje od jedinstvene uplate svake zemlje Posebne unije. Ako fond postane nedovoljan. Skupština odlučuje o njegovom povećanju.
b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond ili njeno učešće u njegovom povećanju srazmerni su doprinosu ove zemlje, kao članice Pariške unije za zaštitu industrijske svojine, budžetu ove Unije za godinu u toku koje se fond obrazuje ili se o povećanju odlučuje.
c) Skupština propisuje srazmjeru i načine uplata na prijedlog generalnog direktora, a poslije primljenog mišljenja Koordinacionog odbora Organizacije.
d) Sve dotle dok traje ovlaštenje Skupštine da se rezervni fond Posebne unije koristi kao obrtni fond, Skupština može obustaviti primjenu odredaba pod-stavova a), b) i c).
7. a) U sporazumu o sjedištu, zaključenom sa zemljom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sjedište, predviđa se da ova zemlja daje avanse ukoliko bi obrtni fond bio nedovo-

ljan. Iznos ovih avansa i uslovi pod kojima se odobravaju predmet su, u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između zemlje u pitanju i Organizacije.

- b) Zemlja iz podstava a) i Organizacija imaju, svaka za sebe, pravo da otkažu obavezu odobravanja avansa, putem pismenog saopštenja. Otkaz stupa na snagu tri godine poslije kraja godine u kojoj je bio saopšten.
- 8) Ovjeravanje računa obavljuju, na načine predviđene finansijskim pravilnikom, jedna ili više zemalja Posebne unije ili spoljni kontrolori koje, sa njihovim pristankom, imenuje Skupština.

Član 13.

- 1) Prijedloge za izmjenu čl. 10, 11, 12. i ovog člana može podnijeti svaka zemlja članica Skupštine ili generalni direktor. Ovaj posljednji saopštava ove prijedloge zemljama članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što će oni biti podnijeti Skupštini na ispitivanje.
2. Svaku izmjenu članova iz stava 1. usvaja Skupština. Za usvajanje potrebna je većina od tri četvrtine datih glasova; međutim, za svaku izmjenu člana 10. i ovog slava potrebna je većina od četiri petine datih glasova.
3. Svaka izmjena članova iz stava 1. stupa na snagu mjesec dana od dana kada generalni direktor od tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena, primi pismena saopštenja o prihvatanju, data usaglasnosti sa njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka

tako usvojena izmjena ovih članova obavezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje kasnije poslanu članice.

Član 14.

1. a) Svaka zemlja Posebne unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificovali, a ako ga nije potpisala može mu pristupiti.
2. a) Svaka zemlja van Posebne unije, a ugovornica je Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine, može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Posebne unije.
 - b) Čim Međunarodni biro bude obavješten da je jedna od tih zemalja pristupila ovom aktu, on će, shodno članu 3, administraciji te zemlje dostaviti skupno saopštenje o svim žigovima koji u tom trenutku uživaju međunarodnu zaštitu,
 - c) Samim ovim saopštenjem navedenim žigovima obezbeđuju se povlastice iz prethodnih odredaba na teritoriji te zemlje i počinje teći rok od jedne godine u toku kojeg administracija u pitanju može dati izjavu predviđenu članom 5.
 - d) Međutim, pristupajući ovom aktu ta zemlja može izjaviti da se primjena ovog akta ograničava na žigove koji su registrovani počev od dana kada pristupanje stupa na snagu, izuzev za međunarodne žigove koji su već ranije u toj zemlji predmet istovjetnog nacionalnog registrovanja koje je još u važnosti i koji se na traženje zainteresovanih odmah priznaju.
 - e) Ova izjava oslobađa Međunarodni biro od dostavljanja pomenutog skupnog saopštenja. On se ograničava na saopštavanje žigova za koje je primio zahjtev, sa potrebnim podacima, u roku od godine dana računajući od pristupanja nove zemlje, da im se pruže koristi izuzetka predviđenog u podstavu d).
- f) Međunarodni biro ne dostavlja skupna saopštenja onim zemljama koje prilikom pristupanja ovom aktu izjave da će se koristiti mogućnošću predviđenom članom 3bis. Pored toga, ove zemlje mogu istovremeno izjaviti da se primjena ovog akta ograničava na žigove registrovane počev od dana kada njihovo pristupanje stupa na snagu; međutim, ovo ograničenje ne pogleda one međunarodne žigove koji su u toj zemlji već bili ranije predmet istovjetnog nacionalnog registrovanja i koji mogu dovesti do prijava za protezanjem zaštite sastavljenih i saopštenih saobrazno čl. 3ler i 8. stav 2. pod c).
- g) Smatra se da registrovanja žigova koja su predmet jednog od saopštenja predviđenih u ovom stavu, zamjenjuju registrovanja neposredno izvršena u novoj zemlji ugovornici prije dana njenog pristupa.
3. Instrumenti ratifikacije ili pristupa deponuju se kod generalnog direktora.
4. a) U odnosu na pet zemalja koje su prve deponovale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca poslije deponovanja petog od ovih instrumenata.
- b) U odnosu na svaku drugu zemlju ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca

poslije dana kada je njenu ratifikaciju ili pristup saopšto generalni direktor, osim ako je u instrumentu ratifikacije ili pristupa označen neki kasniji datum. U ovom posljednjem slučaju, u odnosu na tu zemlju ovaj akt stupa na snagu na tačno označeni dan.

5. Ratifikacija ili pristup povlači punopravno pristupanje na sve odredbe i sticanje svih prednosti koje ovaj akt propisuje.
6. Posle stupanja na snagu ovog akta, nijedna zemlja ne može pristupiti Ničanskom aktu od 15. juna 1957. godine osim skupa sa ratifikovanjem ovog akta ili pristupanjem njemu. Pristupanje aktima ranijim od Ničanskog akta ne usvaja se čak ni skupa sa ratifikovanjem ovog akta ili pristupanjem njemu.
7. Na ovaj aranžman primenjuju se odredbe člana 24. Pariške konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 15.

1. Ovaj aranžman ostaje na snazi neograničeno vreme.
2. Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopštenjem upućenim generalnom direktoru. Ovaj otkaz obuhvata također otkazivanje svih ranijih akata, a od uticaja je samo na zemlju koja ga je učinila, dok aranžman ostaje na snazi i primenjuje se u odnosu na ostale zemlje Posebne unije.
3. Otkaz stupa na snagu godinu dana poslije dana kada je generalni direktor primio saopštenje.
4. Mogućnošću otkaza predviđenom ovim članom ne može se poslužiti

zemlja prije isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članica Posebne unije.

5. Međunarodni žigovi registrovani prije dana u koji otkaz stupa na snagu, a koji nisu odbijeni u godini predviđenoj u članu 5, nastavljaju da uživaju istu zaštitu kao da su neposredno u toj zemlji prijavljeni za sve vrijeme trajanja međunarodne zaštite.

Član 16.

- a) U odnosima između zemalja članica Posebne unije koje su ga ratifikovale ili su mu pristupile, ovaj akt zamjenjuje, počev od dana kada za njih stupa na snagu, tekstove Madridskog aranžmana od 1891. godine, ranije od ovog akta.
- b) Međutim, svaka zemlja Posebne unije, koja je ratifikovala ovaj akt ili mu je pristupila, ostaje u obavezi na osnovu ranijih tekstova, koje nije prethodno otkazala u smislu člana 12. stav 4. Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, u svojim odnosima sa zemljama koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile.
- 2) Zemlje van Posebne unije koje postanu ugovornice ovog akta, primeњuju ga na međunarodna registrovanja izvršena u Međunarodnom birou posredstvom nacionalne administracije svake zemlje članice Posebne unije koja nije ugovornica ovog akta. pod uslovom da ova registrovanja zadovoljavaju, za ove zemlje, uslove koje propisuje ovaj akt. U pogledu međunarodnih registrovanja izvršenih u Međunarodnom birou posredstvom nacionalnih administracija ovih zemalja van Posebne unije koje postanu ugovornice ovog akta, one

pristaju da zemlja o kojoj je gore riječ zahtjeva ispunjavanje uslova propisanih najnovijim aktom čija je ugovornica.

Član 17.

- 1) a) Ovaj akt potpisani je u jednom jedinom primjerku na francuskom jeziku i deponovan kod Vlade Švedske.
b) Generalni direktor, po savjetovanju sa zainteresovanim vladama, sastaviće službene tekstove na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.
2. Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje, u Štokholmu, do 13. januara 1968. godine.
3. Dva prepisa potписанog teksta ovog akta, overena od strane Vlade Švedske, generalni direktor dostaviće vladama svih zemalja Posebne unije a, na zahtjev, i vlasti svake druge zemlje.
4. Generalni direktor registrovaće ovaj akt u Sekretarijatu Organizacije ujedinjenih nacija.
5. Generalni direktor saopštava vladama svih zemalja članica Posebne unije potpisivanja, deponovanja instrumenata ratifikacije ili pristupa i izjave koje ovi instrumenti sadrže, stupanje na snagu svih odredaba svog akta, saopštenja o otkazu i saopštenja u vezi s primenom čl. 3bis, 9^{quater}, 13, 14. stav 7. i člana 15. stav 2.

Član 18.

1. Do stupanja na dužnost prvog generalnog direktora, smatra se da se sva spominjanja, u ovom aktu, Međunarodnog biroa Organizaci-

je ili generalnog direktora tiču Biroa unije ustanovljenog Pariškom konvencijom za zaštitu industrijske svojine, odnosno njenog direktora.

2. Zemlje Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu priступile mogu se u toku pet godina po stupanju na snagu Konvencije o osnivanju Organizacije, koristiti, ako to žele, pravima predviđenim čl. 10. do 13. ovog akta, kao da su vezane ovim članovima. Svaka zemlja koja želi da se koristi ovim pravima dopunjaje u tu svrhu kod generalnog direktora pismeno saopštenje, koje slupa na snagu na dan njegovog prijema. Za ove zemlje smatra se da su članice Skupštine sve do isteka ovog perioda.

U potvrdu čega, potpisani, za ovo propisno ovlašteni, potpisali su ovaj akt. Sačinjeno, 14. jula 1967. godine u Štokholmu.